

Päätökseni lähteä Kiinaan työssä oppimaan tuli oikeastaan kuin salama kirkkaalta taivaalta. Olin kuullut jo ensimmäisenä vuotena mahdollisuudesta hakea harjoittelupaikkaa ulkomailta, mutta sain erinomaisen harjoittelupaikan Suomesta, joten päätin silloin olla hakematta. Nyt kuitenkin sain kuulla syksyllä että voisin hakea myös viimeisenä vuotena harjoitteluun Kiinaan, niin en voinut vastustaa tarjousta! Hain Kiinaan Suzhou-nimiseen kaupunkiin SIPIVT- koululle, josta tuli myöntävä vastaus vaikkakin ”harjoittelu” kesti ainoastaan 6 viikkoa.

Minulle lähtö oli kivuton eli sain kutsukirjeen ja viisumin (maksoi 60e) ajoissa. Laskuista ei tarvinnut sen enempää huolehtia, sillä sain ne kaikki sähköpostiini ja kihlattuni piti huolta koiristamme. Ennen matkalle lähtöä otin AB-hepatiitti + Influenssa-rokotukset, jotka tulivat maksamaan yhteensä 120e. Koulu maksoi lentolippuni (610e) Finnairin suorat lennot Shanghaihin. Hain SLK-säätiöltä 600e apurahaa, johon sain myöntävän päätöksen ja puolet summasta 300e tililleni etukäteen. Sitten vain rinkka selkään, ja ei kun koneeseen.

Lentoni saapui Shanghaihin 25.2 aamulla Kiinan aikaa 8:25 ja minua tultiin hakemaan kentältä. Automatka Pudongin lentokentältä koululle kesti noin 2 tuntia. Juttelin koko automatkan kuljettajan, sekä 2 opiskelijan kanssa. Asuntoni oli siisti ja tilava, vaikka alkujärkytyksenä tuli ”reikävessa”, mutta siihenkin tottui ajan kanssa. Huomasin silloin etteivät opiskelijat mielellään jutelleen englanniksi, sillä he pitävät englannin kielten taitojaan huonoina. En itsekään ole mikään maisteri englanninkielessä, mutta kyllä ymmärsin suurimman osan heidän puheestaan. Opiskelijat puhuivat jotenkuten englantia, mutta ruokalassa tai kaupassa ei kukaan osannut puhua englantia, joten pyysin aina jonkun opiskelijan tai opettajan mukaani. Opiskelin siellä samalla myös kiinan kieltä ja kannoin aina suomi-kiina sanakirjaa mukana, sillä helpointa oli asioida sanakirjan kanssa.

Koulukulttuurissa oli se ero että opiskelijat eivät tehneet melkein mitään itsenäisesti. Heitä kummastutti minun lopputyönteko, sillä en pyytänyt apua ongelmiin vaan pyrin ratkaisemaan ne itse. Loppujen lopuksi autoin myös opiskelijoita heidän ongelmissaan liittyen englanninkieleen tai ohjelmointiin.

Koulu maksoi minulle ruokarahaa (1600 yuania/kk) ja söin joka päivä päivällisen koululla. Ruoat olivat aluksi hieman ”tulisia” minun makuuni, mutta totuin ja aloin pitämään niistä päivä päivältä enemmän. Kaikki liha ja kasvikset olivat niin hyvin tehtyjä ja maustettuja, että se on yksi asia mitä tulen kaipaamaan Kiinasta.

Työssäoppimispaikkani oli SIPIVT = Suzhou Industrial Park Institute of Vocational Technology. Kyseinen koulu oli melko iso ja minulla meni vähän aikaa oppia tuntemaan paikat sieltä. Matkaa koululta isolle ostoskadulle (Guanqian street) oli noin. 18,5km. Menin tuon matkan bussilla sekä metrolla ja se maksoi yhteensä noin 4 yuania = 0,50e.

Näyttötyön aiheena oli luoda Android-sovellus, joka ottaa yhteyden bluetoothilla Arduino-mikrokontrolleriin ja jonka avulla laitetaan led-valo päälle ja pois. Työaikani oli yleensä ma-pe 9-16 ja minulla oli myös tunnin ruokatauko. Sain myös vapaa-päiviä kun tarvitsin ja pyysin. Joillakin heillä oli myös tapana ottaa päivällä ”päiväunet” eikä sitä pidetty mitenkään erikoisena. Siellä monet nukkuivat pöytänsä vasten tai ulkona nurmikolla, jos oli hyvä sää.

Työnteko onnistui muuten hyvin, mutta välillä ohjaajanikin piti kaivella sanakirja, sillä hänen englanninkielensä ei ollut kovin hyvä. Onnistuimme loppujen lopuksi hyvin ja olen ylpeä lopputyöstäni, sillä opin sitä tekemällä paljon enemmän Java-koodauksesta kuin tunneilla.

Vapaa-aikana kävin tietysti kiertämässä monia nähtävyyksiä esim. Humble Administrator's Gardenissa, Lingerin Garden, Tongli Town ja Tiger Hill. Kävin myös "Kiinan Disneylandissa" Suzhou Amusement Landissa, jossa oli monia tosi mahtavia laitteita! Päivän lippu maksoi 160yuania, mutta huonointa oli se että jonot laitteisiin oli erittäin pitkät (jopa 2,5 tuntia). Kävin myös toisen Lauran kanssa Shanghaissa kahtena viikonloppuna, sillä siellä oli erittäin paljon nähtävää ja osteltavaa! Kiinassa oli hyvä puoli se että kaikki oli halpaa, mutta tietysti laatu ei ollut parhainta.

Tavoitteeni toteutuivat ja jakso vastasi odotuksiani enemmän kuin odotin ja jopa harmitti koska olin vain 6 viikkoa kyseisessä paikassa. Siellä oli niin paljon nähtävää ja koettavaa että olisin mieluusti ollut pidempään, mutta kyllä tietysti kotia ja läheisiä oli välillä ikävä. Aion kyllä niin lähteä uudestaan Kiinaan joko lomailemaan tai töihin, sillä itse rakastuin sen maan ihmisiin ja kulttuuriin totaalisesti.

Uskon että jos suunnittelee lähtöä Kiinaan, kannattaa varautua aivan erilaiseen kulttuuriin, sillä monille se on aikamoinen shokki. Itse lähdin avoimien mielin, iloinen asenne mukana ja tähän astisista ulkomaan kokemuksista tuo oli ylivoimaisesti parhain! Opin uutta kulttuuria, kieltä ja paljon uusia asioita itsestäni. Se joka miettii että uskaltaako, niin totean että parhainta on huomata se miten hyvin pärjää uudessa ympäristössä kun on vain oikeanlainen asenne mukanaan.

Jos haluat lukea enemmän matkastani/kokemuksistani, sekä nähdä kuvia niin matkablogini osoite on alapuolella:

- <http://journeytochinaandback.blogspot.fi/>